

అక్షయం... ఆకాశం

శ్రీలక్ష్మి టూరింగ్
టాకీసు, ఆత్రేయపురం.

ఆపరేటర్ రంగయ్య
ముందే వచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఆవేశ కొత్త సినిమా విడుదల.
మధ్యాహ్నం బాక్సులు వచ్చేశాయి.
ఆనవాయితీ ప్రకారం అగర్
త్తులు వెలిగించి, కొబ్బరికాయలు
దిష్టి తీసి, కొట్టి, రీళ్లు చక్రాలకెక్కిం
చాడు.

పదేళ్ల క్రితం మంచి హిట్టయిన సినిమాయే.
టాప్ ఫుల్ కలెక్షన్ అవుతుందనుకుంటు
న్నాడు ఓనర్ వెంకట్రాజు.

“ఒకసారి వేసి చూద్దాం! ప్రింట్ బాగా
పాతగా ఉంది!” అన్నాడు రంగయ్య.

“దాటేంటి?” వెంకట్రాజు హాకుం.

“అయ్యా! ఎక్కడెక్కడ తిరిగొచ్చిందో
బాక్స్..! ఓసారి మనం రన్ చేసుకుంటే - ఫిల్మ్
ఎక్కడయినా కట్ ఐనా - సరిచేసుకోవచ్చు
కదా!”

“సరే..! కానీయ్.. నువ్వు కార్బన్లు దండ
గయ్యే పన్ను చేస్తుంటావ్... ఔను రంగయ్య!
ఫిలిం కరెక్టుగా ఉందో లేదో చూసుకోవాలని
నువ్వు అనుకుంటావ్ గానీ - దాని వల్ల ఎంత
కరెంటు కాలుతుందో ఆలోచించవేంటయ్యా!”

“చూడండి రాజుగారూ! సినిమా నడుస్తుం
డగా బొమ్మ కట్ ఐతే మన హాలు పరువుపోయింది!

నీదే తప్పని మీరంబారు. ఓ పాలి మనం చూసే
సుకున్నామనుకోండి.. ఆళ్లు నంబరింగ్ తప్పు
పెట్టినా- మనం కరెక్టుగా సినిమా చూపించొచ్చు.
నా మాటిని కూకోండి! ఎనాన్సెంట్ ఇచ్చే కిట్టి
గాన్ని కూడా సూడమందాం. సినిమా చూస్తే ఆడు
మంచిగా సెప్టాడు.”

“నువ్ తెలివైనోడివేరా!”
“మరేటండి.. రాయమండ్రీ కన్యా టాకీసులో
పన్నేస్తాను.. అసిస్టెంట్గానే అనుకోండి... మా
ఆపరేటర్ ఎప్పుడూ జోగుతుండేవాడు - ఆడికి
సినిమా ఆగితే మెలకువ వస్తది - మనకు సినిమా
ఐపోతేగానీ నిద్దర్రాడు”

రంగయ్యకి సినిమా పిచ్చి ఎక్కువే.
పిచ్చనకూడదు గానీ.. ప్రేమ అనాలి.
ప్రతీ సినిమాలోనూ హీరో చేసే మంచి
పనులు, చెడ్డవాళ్లని ఎదిరించడానికి చేసే ఫైటిం
గ్లు - ప్రేమలూ - త్యాగాలూ, హీరోయిన్లతో
సరాగాలూ, సరసాలూ ఎన్ని వందల సార్లు
చూశాడో..

అసిస్టెంట్గా ఉన్నప్పట్నుంచీ-
ఆపరేటర్గా మారినప్పట్నుంచీ - ప్రాజెక్టర్
గిర్రుమంటున్నా కథ, మాటలు, యాక్షన్ గత్రా
బుర్రలోకి దిగుతూ ఉండేవి.

“మనం కూడా హీరో అయిపోవచ్చు గదా”
అని ఆశ కలుగుతుండేది.

హీరోలా మంచి వాడులా ఉంటే - అందరూ
ఎంత మెచ్చుకుంటారో అర్థం చేసుకున్నాడు.

అందుకే తనలో తను హీరోను చూసుకు
న్నాడు.

తను కూడా అన్యాయాల్ని ఎదిరించి
న్యాయాన్ని గెలిపించి అందమైన సావిత్రి,
వాణిశ్రీ, శ్రీదేవో, జయప్రదో లాంటి అమ్మాయి
తన్ను మెచ్చుకు పెళ్లాడాలని అనుకునేవాడు.

తన ఊహకు తనకే నవ్వొచ్చేది.
తనో పూట పని మానేస్తే సినిమా ఆట ఆగిపో
తుంది.

‘ఇంక దుర్మార్గుల వేట - హీరోయిన్లతో
పాటు ఎలా కుదురుతుంది?’ అనుకుని బొబ్బ
ర్లంక సుబ్బలక్ష్మిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

పెళ్లినాటి రాత్రి పెళ్లాన్ని గొప్పగా క్యాబినో
కూర్చోపెట్టి సినిమా చూపెట్టాడు.

రాజుగారు కూడా ఏమనలా!

“నీకు చీరలు నగలు ఎట్టి సంతోషపెట్టలేను
గానీ కొత్త సినిమా పెతీ ఆట టీకెట్ లేకుండా
సూపించగలనే. రెండో ఆటయ్యాక ఇంటికొ
స్తాను - అంతవరకూ నువ్వు నాతో కూకుం
టానూ అంటే అలాగే...” అన్నాడు సుబ్బల
క్ష్మితో.

“అక్కర్లేదు! అత్తయ్య తోడుంటుంది గదా
నేను ఒకే సినిమా పదిసార్లు చూడలేను. నువ్వే
ప్పుడొస్తే అప్పుడు లేస్తా- అందాకా పడుకుం
టాను- నువ్వొచ్చాకే ముద్దులూ ముచ్చట్లూ సినిమా
చూసొచ్చిన మూడోలో ఫైట్లూ గీట్లూ అనకు -
డ్యూయెట్లు చాలు” అంది కొత్త పెళ్లాం సుబ్బ
లక్ష్మి.

“మన పిల్లాణ్ణి - హీరో అంతవాణ్ణి
చెయ్యాలే. అన్యాయాన్ని డిష్యూం డిష్యూం చేసి
న్యాయాన్ని గెలిపించి - వీడు హీరో అవ్వాలి”
అన్నాడు రంగయ్య... పొత్తిళ్లలో ఉన్న బుజ్జి నాగే
శ్వర్రావుని ముద్దుపెట్టుకుంటూ.

హీరోలు మారిపోతున్నారు. కొడుకు పేరు మార్చేద్దామని చాలాసార్లు అనుకున్నాడు. రంగయ్యకి కావల్సిందో
కృతే తన కొడుకు హీరో అవ్వాలి. హీరో అంటే తెరమీద హీరో కాదు జనం గుండెల్లో హీరో. అతనికి ఆశ ఉంది
గానీ దానికి హద్దులూ ఉన్నాయి. ఇంటికి హీరో అవ్వొచ్చు - వీధికి హీరో అవ్వొచ్చు - ఊరికి హీరో అవ్వొచ్చు.

“పేరేం పెడదామా” అని భార్యభర్త ఇద్దరూ రామారావు, నాగేశ్వర్రావు, చిరంజీవి, శోభన్ బాబు, కృష్ణ ఇవన్నీ అయ్యాక - ఎవర్ గ్రీన్ హీరో నాగేశ్వర్రావుని ఖాయం చేశారు.

ఇప్పుడే సినిమా చూస్తున్నా - రంగయ్యకొ కటే థాట్.

సినిమాలన్నీ చాలా ఫాస్ట్ ఐపోతున్నాయి.

హీరోలు మారిపోతున్నారు.

కొడుకు పేరు మార్చేద్దామని చాలాసార్లు అనుకున్నాడు.

రంగయ్యకి కావల్సిందొక్కటే తన కొడుకు హీరో అవ్వాలి.

హీరో అంటే తెరమీద హీరో కాదు జనం గుండెల్లో హీరో.

అతనికి ఆశ ఉంది గానీ దానికి హద్దులూ ఉన్నాయి.

ఇంటికి హీరో అవ్వచ్చు - వీధికి హీరో అవ్వచ్చు - ఊరికి హీరో అవ్వచ్చు.

కానీ....

‘ధర్మం కోసం పోరాడే హీరో అవ్వాలి నా కొడుకు’ అనుకుంటూ.

కొత్త సినిమా హీరోల్ని తన కొడుకులో ఊహించుకుంటూ కలర్ సినిమాల్ని నడిపిస్తూ టూరింగ్ టాకీసులోనే కలలు కంటున్నాడు.

టూరింగ్ టాకీసు ఓనర్ వెంకట్రాజు క్యాబిన్ లో ఉన్న రంగయ్యని అర్జెంటుగా ఆఫీసులోకి రమ్మని కబురుపెట్టాడు.

వెంకట్రాజు టెన్షన్ గా ఉన్నాడు.

“రంగయ్యా! మీ అబ్బాయి ఏం చదివాడు?”

“ఇంటర్మీడియట్ రెండో సంవత్సరం చదువు తున్నాడు” అన్నాడు రంగయ్య.

“మనిషి ఎలాటోడు?”

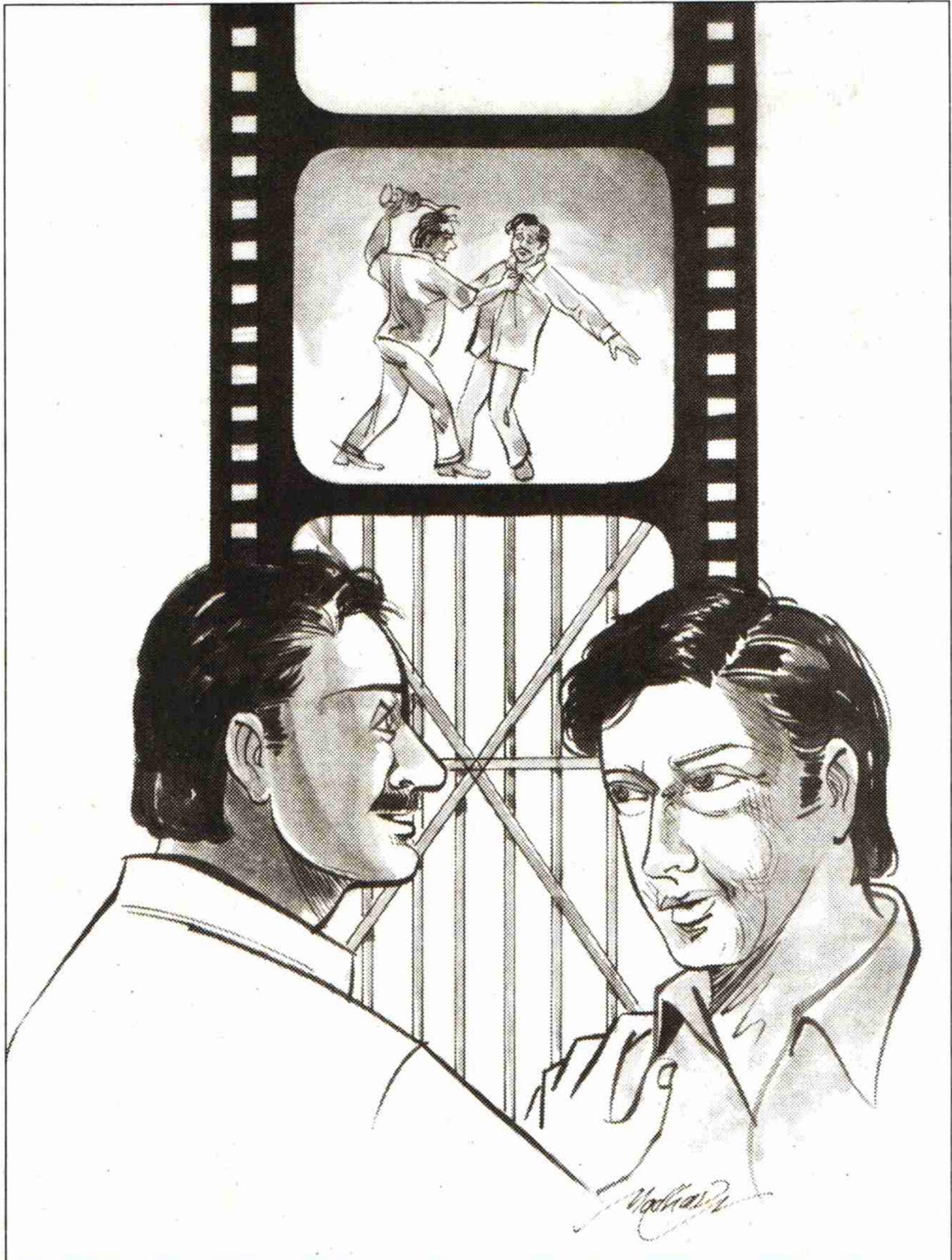
“హీరోలాంటోడండి.. ఎందుకడుగుతున్నారు?”

“మీ వాడు మర్డర్ చేసి జైల్ కెళ్లాడు. మీ ఆవిడ కంగారుపడుతూ ఫోన్ చేసింది”

రంగయ్య షాకయ్యాడు.

హీరో అవ్వాలనుకున్న కొడుకు మర్డర్ చేసి విలన్ అయ్యాడా? అతని కళ్లు జలజలా వర్షిస్తున్నాయి.

“కోటిలింగం కొడుకుని చంపేశాట్ట” అన్నాడు వెంకట్రాజు.

“నా కొడుకు విలనయ్యాడా?” అనుకున్న రంగయ్య కోటిలింగం కొడుకును చంపాడన గానే కళ్లు తుడుచుకున్నాడు.

“ఐతే నా కొడుకు హీరోనే! విలన్ కాదు”

కోటిలింగం కొడుకు పెంటయ్య నిజంగా పరమదుర్మార్గుడు.

వయసుకు మించిన దుర్మార్గాలు ఎన్నో చేశాడు. అన్నిటితో పాటు పదో తరగతి చదువు తున్న రంగయ్య కూతురిని పాడుచేయబానికి పెద్ద కుట్ర చేశాడు.

అది గమనించిన రంగయ్య కొడుకు నాగేశ్వర్రావు ఆ చీడపురుగుని ఏరివేసి చంపేశాడు.

“ఎంత మంచి పని చేశాడయ్యా మీ అబ్బాయి.. ఓ ఆడ పిచ్చోడిని అంతమొందించాడు. నీ కొడుకు హీరో” అన్నాడు వెంకట్రాజు.

వెంకట్రాజు మాటల్లో అర్థం లేకపోలేదు.

తనకి ఐనవాళ్లని కూడా ఎరవేసిన వ్యక్తిని అంతం చేయడం - నాగేశ్వర్రావు చేసిన మంచి పని అని మెచ్చుకున్నాడు.

వెంకట్రాజుతో కలిసి పోలీసు స్టేషన్ కు వచ్చాడు రంగయ్య.

కొడుకు తలదించుకు నిల్చున్నాడు.

కన్నతండ్రి అతన్ని కౌగిలించుకుని-

“ఒరేయ్ నాన్నా! నువ్వు హీరోవిరా! ఒక దుర్మార్గుణ్ణి అంతం చేశావు - ఊరంతా నిన్నెంత ‘ఓహో’ అంటోందో తెలుసా?” అని కన్నీళ్లు కార్చాడు.

“ఈ కన్నీళ్లు - ఆనందబాష్పాలురా!”

☆